

У [полемици коју на сајту НСПМ-а води са Гојком Тешићем](#), вршилац дужности директора Службеног гласника, власник бројних, не баш лепих надимака, у новије време познат као Ве Де Рака, поменуо је и моје име.

Будући да сам поменут узгред, у контексту који би, познавајући вршиочеву необичну логику, требало да буде негативан, а који је, ако следимо логику здравог разума, делом неутралан, а делом бесмислен – ту чињеницу користим пре као повод него као разлог за осврт на феномен који персонификује овај живописни јунак нашег доба.

Елем, по ко зна који пут јавно набрајајући хонораре људи који су са Гласником сарађивали за време претходног директора Слободана Гавриловића, Ве Де Рака је овог пута одлучио да укључи и мене.

Па каже: “Владимир Кеџмановић уредно је добијао по 55.000 динара месечног хонорара, итд.”

Неупућен читалац могао би помислити како је са мојим хонораром Ве Де Рака имао некакве везе и како сам га ја, не дај боже, оптужио да је у испуњавању обавеза био неуредан? Ма јок. У полууличарском и полуписменом вршиочевом жаргону, “уредно” је нешто што је лоше.

Истина је, у Гласнику сам “уредно” примао хонорар у поменутом износу, као што сам уредно обављао посао који је по уговору био предвиђен. Када је Ве Де Рака, као заразна болест, стигао у ту установу и почео да уништава све што је за мандата претходног директора било створено, огроман број људи је постао сувишан, па је и моја сарадња са том фирмом изгубила смисао, због чега смо се разишли – споразумно и на обострано задовољство.

